

3-1

Kâmil YEŞİL

Hastaneye vardığımda sedyede, bir çarşafın altında yatıyordu. Doktorlar bırakmak istemediler önce. Sonra, madem oğlusun; birkaç dakika yanında kal, dediler.

Baştabip, savcuyu bekliyormuş.

Başına vardım.

Elimi alınına koydum.

Sıcaktı.

Hafif terlemiş gibiydi.

İmanla öldüğüne işarettir, derler.

Sakallarını uzamış buldum biraz.

Tırnaklarını da.

O sıra, hastane kantininden, koro halinde, bir sevinç çılgılığı yükseldi.

-Goooool !

N'oluyoruz der gibi bakmış olmalıyım.

Kapının önünden geçen hemşire, takımımızın adını söyleyerek, üçüncü golü attığını söyledi.

3-1

Ölüm, babama gol suretine bürünüp gelmişti. Şimdi de gönlümü almak ister gibiydi.

Sonuç?

Ben babasız kaldım, annem kocasız. Takım artı bir seyircisiz.

Forvet, golü rakip takıma değil, babamın kalbine atmış.

Atmış değil, adeta saptamış.

Heyecandan.

Oturduğu sandalyeye yığılıp kalmış. Kimse fark etmemiş önce. Yanında oturan bile. Ne zaman sandalye yere küt diye düşmüş, işte o zaman anlaşılmış; ama iş işten geçmiş tabii.

Doktor söylemişti. Ben de yanındaydım. Kadir Bey amca demişti, bir köylün, komşunun oğlu, çocukken cebine harçlık koyduğun biri olarak değil; doktor olarak söylüyorum. Yaşamak istiyorsan, stresten, heyecandan uzak duracaksın.

Bütün bunlar senin başının altından çıkıyor, anlaştın doktorla, ona söyletiyorsun, yer miyim, kaçın kurasıyım der gibi bakıp gülümsemişti. Uzun bir zaman, decoderli kahveye bile gitmedi. Ama geçtiğimiz Cuma akşamı otururken, kanına girmiş, kim girdiyse. Var mısın adrenalin yükseltmeye Kadir Bey, demiş. Hain. Var mısın derbiye. Çaylar, kahveler benden. Babam hık mık etmiş, doktor filan gevelemiş. Eminim kendini naza çekmiştir. Bir şey diyecek olursak, arkadaşları kıramadım, bahanesi için biraz naz etmiş olmalı.

Bir kerecikle bir şey olmaz/mış.

Olur, bir kerecikle çok şey olur.

Ölüm bile olur.

Olduğunu ben gördüm; fakat babam göremedi.

Ölüm: 3 Hayat : 1

Böyle durumlarda ne yapılır bilmem. O zaman da bilemedim. Takımımız kazandı, şampiyon olduk diye sevinemedim.

Babam sevinemedi.

Üzülemedim.

Öfkelenemedim.

Ağlayamadım.

Duam kabul olmuştu yalnız.

Maç öncesi, babamdan öğrendiğim ilk ve tek duayı, Fatiha'yı okumuştum.

Bundan sonra Fatiha'yı babam için okuyacağım.

Sadece babam için.